

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Elena Covalenco și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 mai 2014 de inculpatul

Mînăscurtă Ion Nicolae, născut la 04 aprilie 1980, originar și domiciliat în s.Talmaza, r-nul Ștefan Vodă.

Termenul examinării cauzei:

1. 17.01.2010 – 12.03.2013 - prima instanță,
2. 09.04.2013 – 28.05.2014 - instanța de apel,
3. 03.12.2014 – 28.01.2015 - instanța de recurs ordinar.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 12 martie 2013, Mînăscurtă Ion a fost condamnat în baza art.321 Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Bender din 12 aprilie 2006, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Prin sentința dată au fost condamnați Herța Viorel, Marcov Valeriu și Lăzărencu Andrei, în privința cărora hotărîrea judecătorească este irevocabilă și nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Mînăscurtă Ion, fiind condamnat și executîndu-și pedeapsa în Instituția Penitenciară nr.12, mun.Bender pentru infracțiunea săvîrșită anterior, la 04 decembrie 2010, aproximativ la ora 16.45, aflîndu-se în coridorul nr.7, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd intenția de nesupunere prin violență față de cerințele legitime ale administrației și responsabilului penitenciarului, Buzdugan Serghei, de încetare a încălcării disciplinei și regimului de întreținere, a manifestat nesupunere prin violență, care s-a exprimat în faptul că l-a lovit pe Buzdugan Serghei cu pumnul în cap și cu piciorul peste picior cauzîndu-i ultimului, conform actului de cercetare medico-legală nr.809 din 06.12.2010, vătămări corporale fără cauzare prejudiciului sănătății.

Tot el, a opus nesupunere prin violență și în privința supraveghetorului postului nr.7, Gangan Serghei, exprimată prin aplicarea loviturilor cu pumnul în cap și în partea stîngă a pieptului cauzîndu-i acestuia, conform actului de cercetare medico-legală nr.808 din 06.12.2010, vătămări corporale fără cauzare prejudiciului sănătății.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd ilegalitatea și netemeinicia sentinței sub aspectul aprecierii greșite a probelor prezentate de acuzare, care nu confirmă vinovăția lui în cele incriminate, iar instanța s-a manifestat în favoarea acuzării; că părțile vătămate au dat declarații false, care se contrazic cu declarațiile martorilor apărării, ceea ce presupune că sentința de condamnare a fost pronunțată pe baza unor dubii, care nu au fost înlăturate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 mai 2014, a fost respins, ca nefundat, apelul declarat de către inculpatul Mînăscurtă Ion.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului I.Mînăscurtă în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.321 Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile părților vătămate S.Buzdugan, S.Gangan, cît și actele cauzei - procesul-verbal nr.009 din 04.12.2010 de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate a deținutului I.Mînăscurtă, actele de examinare medico-legală nr.808 și 809 din 06.12.2010, prin care s-a constatat că cet.S.Buzdugan și S.Gangan, le-au fost cauzate vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

La fel, instanța a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul a realizat atît latura obiectivă, cît și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.321 Cod penal, ce s-a manifestat prin acțiuni violente a inculpatului de nesupunere cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, și anume de îmbrîncire, împingere, de lovire cu pumnul în cap, piept și picior a colaboratorilor penitenciarului responsabili de ordine în penitenciar și de executarea pedepselor cu închisoarea, prin intenție directă, conștientizînd acțiunile sale, dorind și acceptînd survenirea stării prejudiciabile a faptei.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiată poziția inculpatului privind achitarea sa din lipsa vinovăției, deoarece prin totalitatea de probe examinate în cadrul ședinței de judecată s-a dovedit cu certitudine că I.Mînăscurtă a comis infracțiunea prevăzută de art.321 Cod penal - nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvîrșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Totodată, instanța a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut seama de prevederile art.76, 77 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al faptei săvîrșite de inculpat, de persoana acestuia, care anterior a mai fost tras la răspundere penală și a comis infracțiunea în stare de recidivă, corect a concluzionat că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin izolarea lui de societate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

5. Împotriva hotărîrii judecătorești sus menționate a declarat recurs ordinar nemotivat inculpatul I.Mînăscurtă în care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, soliciă casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii incriminate. Totodată, concretizînd că avocatul său, V.Meleca, v-a expune detaliat motivele recursului într-un recurs suplimentar.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercitat calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv.

Conform prevederilor art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Lecturînd materialele cauzei se observă că, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 28.05.2014, inculpatul I.Mînăscurtă a participat la cercetarea

judecătorească, fiind pronunțat dispozitivul deciziei Colegiului penal în prezența participanților la proces, inclusiv și a avocatului A.Bragoi, ce i-a reprezentat interesele în instanța de apel. La fel, din procesul-verbal rezultă că aceștia au fost înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 25.06.2014.

Ulterior, la 25.06.2014, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel, inculpatul I.Mînăscurtă nu a fost escortat, iar avocatul A.Bragoi nu s-a prezentat la pronunțarea deciziei motivate (f.d.192, v.4). Totodată, din materialele cauzei rezultă că acestora le-a fost expediată copia deciziei motivate la 26.06.2014, fiind respectate prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală (f.d.199, 201).

La fel, la data de 30.06.2014, inculpatului I.Mînăscurtă i-a fost expediată și copia deciziei motivate, după care dosarul penal fiind restituit în prima instanță în aceeași zi (f.d.212, 213).

Conform art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, iar la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Inculpatul I.Mînăscurtă, fiind în drept de a contesta decizia instanței de apel, nu a atacat-o în termenul prevăzut de 30 de zile de la data primirii deciziei motivate, cunoscând despre acest fapt.

Conform datelor de înregistrare a secției grefă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, inculpatul a depus recurs asupra deciziei instanței de apel abia la 24 octombrie 2014, deci cu mult timp după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Avînd în vedere că, în situația cînd recursul se respinge ca fiind declarat peste termen, instanța de recurs nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărîrii adoptate, Colegiul penal nu are temei de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la condamnarea lui I.Mînăscurtă. Totodată, Colegiul atestă că, la ziua examinării recursului în cauză, avocatul inculpatului nu a declarat recurs suplimentar, mai mult, acesta urma să se încadreze în termenul de declarare a recursului oferit tuturor participanților la proces.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în prezenta cauză și, prin urmare, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar, fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Mînăscurtă Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 mai 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 11 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu